

disputants-חולקים-♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא-■ ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator												
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	
ערכין-השג יד	מימרא													
ומאי שנא נקבה דכי מיוקנא ופחתא קיימי אתילתא, ומאי שנא זכר דלא קאי אתילתא?												◇	י.ש.	
אמרי אינשי: סבא בביתא פאחא בביתא, סבתא בביתא סימא בביתא.	הזקיה:											!	◇	י.ש.
הדרן עלך השג יד													◇	

ערכין-האומר משקלי עלי		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
האומר משקלי עלי - נותן משקלו, אם כסף כסף, ואם זהב זהב.											■
מעשה באמה של ירמטיא שאמרה משקל בתי עלי, ועלתה לירושלים ושקלה ונתנה משקלה זהב.											○ ◇
משקל ידי עלי - רבי יהודה אומר: ממלא חבית מים ומכניסה עד מרפיקו, ושוקל בשר חמור ועצמות וגידים ונותן לתוכה עד שתתמלא.	[רבי יהודה]										◆ ■
וכי היאך אפשר לכיין בשר כנגד בשר ועצמות כנגד עצמות? אלא שמין את היד כמה היא ראויה לשקול.	רבי יוסי:										◆ ■
מאי אם כסף כסף אם זהב זהב?											^
פירש כסף - כסף, פירש זהב - זהב.	רב יהודה:										! ◇
פשיטא											⚡
הא קמ"ל, טעמא דפירש, הא לא פירש - פטר נפשיה בכל דהו כרחבה											! ◇
באתרא דתקלי כופרא, פטר נפשיה אפי' בכופרא.	דאמר רחבה:										■ ! ◇
פשיטא											⚡
לא צריכא, דאיכא דתקל ואיכא דכייל, מהו דתימא: כיון דכולהו לא תקלי לא, קמ"ל.											! ◇
באתרא דתקלי שמכי, פטר נפשיה אפי' בשמכי.	רב פפא:										■ ! ◇
פשיטא											⚡
לא צריכא, דבתר דשקלי שדו תרי תלתא, מהו דתימא בטיל תורת משקל, קמ"ל.											! ◇
מעשה באמה של ירמטיא וכו'.											○ ◇
מעשה לסתור?											⚡
חסורי מחסרא והכי קתני: ואם אדם חשוב הוא, אף ע"ג דלא פריש - לפי כבודו אמדינן, ומעשה באמה של ירמטיא שאמרה משקל בתי עלי, ועלתה לירושלים ושקלה ונתנה משקלה זהב.											! ◇
האומר קומתי עלי - נותן שרביט שאינו נכסף, מלא קומתי עלי - נותן שרביט הנכסף.	רב יהודה:										■ ◇
קומתי עלי מלא קומתי עלי - נותן שרביט שאינו נכסף	מיתבי:										■ ⚡ ◇
הוא דאמר כר"ע, דדייק לישנא יתירא											! ◇
לא את הבור ולא את הדות אף ע"פ שכתב עומקה ורומה, וצריך ליקח לו דרך, דברי ר"ע	דתנן: [ר"ע]										◆ ■ ! ◇
אינו צריך	הכמים:										◆ ■ ! ◇
בזמן שאמר לו חוץ מאלו - שאין צריך ליקח לו דרך	ומודה רבי עקיבא:										■ ! ◇
אלמא כיון דלא צריך וקאמר, לטפויי מילתא קאתי, הכא נמי כיון דלא צריך וקאמר, לטפויי מילתא קאתי.											! ◇
עומדי, מהו? רוחבי, מהו? ישיבתי, מהו? עוביי, מהו? היקפי, מהו?	איבעיא להו:										^ ◇
תיקו.											! ◇
משקל ידי עלי וכו'.											■
משקל ידי ומשקל רגלי עלי - רבי יהודה אומר: מביא חבית וממלא מים ומכניס ביד עד האציל, וברגל עד הארכובה, ושוקל בשר חמור גידים ועצמות ונותן לתוכה עד שתתמלא, ואע"פ שאין ראיה לדבר - זכר לדבר, שנאמר: (יחזקאל כ"ג) אשר בשר חמורים בשרם	ת"ר: [רבי יהודה]										◆ ■ ◇
היאך אפשר לכיין בשר כנגד בשר, גידים כנגד גידים, עצמות כנגד עצמות?	א"ל ר' יוסי:										⚡
אומדין	א"ל ר' יהודה:										! ◇
עד שאומדין, ימודו את היד.	א"ל ר' יוסי:										◆ ■ ◇

ור' יהודה?				?					יש:
כמה דאפשר עבדינגן.	[רבי יהודה]			!					יש:
ביד עד האציל.	[רבי יהודה]							◇	יש:
קידוש ידים ורגלים במקדש עד הפרק	ורמינהו:							◇	יש:
דאורייתא עד הפרק, בנדרים הלך אחר לשון בני אדם.								◇	יש:
ודאורייתא עד הפרק? והא גבי תפילין דכתיב: (שמות י"ג) ידך								◇	יש:
ידך - זו קיבורית	ותנא דבי מנשה:							◇	יש:
דאורייתא קיבורית כולה, בנדרים הלך אחר לשון בני אדם, וקידוש ידים ורגלים במקדש הילכתא גמירי לה.								◇	יש:
ברגל עד הארכובה.	[רבי יהודה]							◇	יש:
רגלים - פרט לבעלי קבין	ורמינהו:							◇	יש:
בנדרים הלך אחר לשון בני אדם.								◇	יש:
ודאורייתא פרט לבעלי קבין? והא גבי חליצה דכתיב: (דברים כ"ה) רגלו								◇	יש:
חליצה מן הארכובה ולמטה - חליצתה כשרה	ותנא:							◇	יש:
שאני התם, דאמר קרא: מעל רגלו.								◇	יש:
אי הכי, למעלה מהארכובה נמי								◇	יש:
מעל, ולא מעל דמעל.								◇	יש:
ש"מ: האי איסתוריא עד ארעא נחית, דאי סלקא דעתך מיפסק פסיק, הוה ליה איסתוריא מעל, ושקא מעל דמעל.	רב פפא:	■	◆					◇	יש:
אפילו תימא מיפסק פסיק, כל דבהדי כרעא ככרעא דמי.	רב אשי:	■	◆					◇	יש:
דמי ידי עלי - שמיין אותו כמה הוא שוה ביד וכמה הוא שוה בלא יד זה חומר בנדרים מבערין.								■	יש:
היכי שיימינן ליה?								◇	יש:
אומדין אותו אומד של נזקין.	רבא:							!	יש:
מי דמי? התם גברא זילא הוא, הכא גברא שביח הוא	א"ל אביי:							?	יש:
אומדין כמה אדם רוצה ליתן בעבד העושה מלאכה בידו אחת לעושה בשתי ידיו.	אלא אמר אביי:							!	יש:
ידו אחת מאי ניהו? ואידך פסיקא, היינו הך								?	יש:
אלא ידו מוכתבת לרבו ראשון.	[רבא]							!	יש:
אמדוהו אומד של נזקין ואמר דמי עלי, מהו? מי אמר הא אמדוהו חדא זימנא, או דילמא שאני אומדנא דבי עשרה מאומדנא דבי תלתא?	בעי רבא:							◇	יש:
אם תמצא לומר: שאני אומדנא דבי עשרה מאומדנא דבי תלתא, אמר דמי עלי ואמדוהו וחזר ואמר דמי עלי, מהו? הכא ודאי הא אמדוהו בי עשרה, או דילמא שבת ביני וביני?								◇	יש:
אמר דמי עלי ולא אמדוהו וחזר ואמר דמי עלי, מהו? הכא ודאי בחר זימנא אמדינן ליה, או דלמא כיון דבזה אחר זה נדר, תרי זימני אמדינן ליה?								◇	יש: